

Jutud

Luuletused

Palju muud!

PÖÖNINGU EKSPRESS

Loovkirjutamise ringi lapsed 2015. -2016. aastal olid **Angelika Šumik, Hanka Maiste, Helerin Vaik, Iiris-Marie Ümarik, Laura-Loviisa Rüütel, Liisa Reinup, Marta Loo, Miia Maiste, Ott Raudsepp, Reelika Urm, Saara Mette Kõva, Saara Skolimowski, Villem Saar**. Lapsi juhendas **Kätlin Vainola**.

Mis sel aastal juhtus:

Aasta jooksul ma kirjutasin, lugesin, rõõmustasin ja kurvastasin, laisklesin ja pingutasin ja lõpuks ka võitsin.

Alguses arvasin, et kirjutada ja lugeda pole põnev. Nüüd arvan, et see on põnev!

Tundsin, kuidas mu fantaasia töötas.

Ma olen hakanud rohkem raamatuid lugema.

Sain teada palju uusi raamatuid, mida võiksin lugeda.

Aasta jooksul ma kirjutasin siin palju jutte.

Mulle meeldis kirjanikega kohtuda.

Ma olen hakanud rohkem asju välja mõtlema.

Enne siia ringi tulekut lugesin ainult kohustuslikku kirjandust, aga nüüd loen palju rohkem.

Olen oasupp

Ma olen punane oasupp
Mul pole kuskile rutt
Ma olen punast värvi
Ja ma ei tee lärmi
Ma tulen supipajast
Suurest kohvikumajast
Mulle meeldib olla söödud
Või siis hoopis joodud
Ma oskan olla maitsev
Ma oma mainet kaitsen

Ott Raudsepp

Sõbraluuletus

Elas kord üks tihane.
Ta ei olnud vihane.
Ega olnud ta ka kole.
Ta oli täitsa tore!

Kuid tal ei olnud sõpra head,
ainult lohe kaks pead.
Ja sellel lohel päid oli viis,
mida tihane tegi siis?

Tihane otsustas leida sõbra
ja ta leidis lahke põdra.
Nad on sõbrad parimad,
põllumaid koos harivad.

Helerin Vaik

Muti seiklus

Mutt ärkas hommikul üles. Ta nägi tigu. Ta tahtis temaga sõbraks saada. Mutt mõtles, kas see on õige mõte?

Mutt läks teo juurde ja küsis: „Kas sa tahad minuga sõbraks saada?”

„Jah!” vastas tigu. „Lähme jahile!”

„Ei!” vastas mutt. „Lähme äkki mulle külla.”

„Ei!” vastas tigu.

Mutt ja tigu jäid mõtlema, mida teha.

Mutt läks oma koju tagasi. Ta märkas midagi imelikku. Seal oli aken. Ta mõtles, et see on viirastus, aga see ei olnud viirastus. See ei olnudki aken, see oli PORTAAL. Portaali oli väga ilus. Mutt puudutas portaali, pani oma käe üleni sisse ja ta kadus.

Mutt nägi end roosas kohas. Seal oli kogu ta pere ja ta oli väga rõõmus. Aga korraga jäi mutt mõtlema teo peale.

„Huvitav, mis ta teeb?” mõtles ta.

Samal ajal mõtles tigu, et läheb mutile küllla. Kui tigu kohale jõudis, ei tulnud mutt teda tervitama. Tigu läks majja. Ta nägi portaali, ta läks ja nägi ennast muti juures. Nii saidki mutt ja tigu olla igavesti koos.

Laura-Loviisa Rüütel

Laulukaare legend

Kunagi ammu langes taevast ühele platsile suur kivi. Pauk oli langemisel nii kõva, et terve Eesti tuli kohale.

Inimesed imestasid väga, kust see kivi sinna sattus. Aga väga kaua polnud neil aega imestada, sest varsti tulid välismaalased sellest oma kuningale kuju tegema.

Eestlased aga hakkasid laulma, et neid minema peletada. Välismaalased põgenesid kohe ja kivi hakkas laulu peale kuluma. Kui eestlased olid laulnud kolm ööd ja päeva järjest, oli kivist järel ainult kaar. Eestlased läksid selle alla laulma ja nende häälel kajas üle kogu Eestimaa. Nii nad ristisidki selle Laulukaareks ja hakkasid iga nelja aasta tagant seal käima ja laulma. Sellest kasvas välja ka laulupidu.

Villem Saar

Jutt härra Suurkõrvast

Tere! Mina olen härra Suurkõrv.

Lõpuks saabusid jõulud ja varsti saab tuua kuuse tuppa, lastega piparkooke teha, käia naise ja lastega jõulukinke ostmas. Ainult mul on üks probleem. Mul ei ole jõululuuletus peas ja ausalt öeldes ma pole luuletust üldse otsinudki.

Aga ma ei saa ju muidu kinke kätte. Mul on vaja hambaharja, hambapastat, suuski, kelku, uiske, ujumisrõngast, ujumiskätiseid, telefoni, pliiatseid ja vildikaid.

Äkki saate aidata?

Härra Suurkõrv

Saara Skolimowski

Gede garderoob

Gede on kümneaastane tüdruk, kellele meeldivad väga riided. Tal on kolm riidekappi. Ema ja isa on Gede pärast väga mures.

Gedele meeldib riideid osta, aga ta käib nendega ühe korra ja viskab siis ära kappi. Ta ei ole nõus riideid ära andma, ära viskama ega ära müüma. Ja tegelikult – kuna ta käib nendega vaid ühe kora, siis ema ei raatsi neid ära visata.

Veel on kummaline see, et teda huvitavad ainult riided. Muud asjad teda ei huvita. See on ema ja isa arvates vähemalt hea.

Kuna Gede peab ka magama ja õppima ja kõiksugu muid asju tegema, siis on tal vaja kaht tuba. Üks on riiete hoidmiseks ja teine teiste asjade jaoks. Seega pidid ema ja isa leppima elutoa diivanil magamisega. Nende kodus oli ainult kaks tuba, elutuba, köök ja WC.

Aga kui Gede vaatas saadet, kus räägiti inimestest, kellel on palju riideid, hakkas Gedel see riiete ostmise asi ära kaduma ja lõpuks oligi kadunud. Nad andsid osad Gede riided ära. Ema ja isa ei pidanud enam diivanil magama.

Miia Maiste

Ma ei saanud kodutööd teha sest ... ehk Hiigeltigu ja kodutöö

Õpetaja, ma ei saanud oma kodutööd teha! Kui ma õues jooksin ja mängisin, tuli mulle vastu hiigeltigu, kes oli 341 km kõrge. Ma jooksin ruttu tuppa, aga unustasin välisukse ja oma toa ukse lahti. Ning sellele hiigelteole maitses just minud kodutöö. Ja ... ta sõi selle ära!

Reelika Urm

Ma ei võtnud kehalise kasvatuse asju kaasa, sest ...

Õpetaja, ma ei võtnud kehalise kasvatuse asju, sest minu koju tulid kaks varast Ameerikast ja nad võtsid mu kehalise asjad ära. Siis me emaga ostsime mulle uued riided. Teel koju kohtasime me karu ja ta sõi uued kehalise kasvatuse riided ära. Oli juba õhtu ja pood oli kinni, läksin emaga koju ja ei jõudnud riideid osta. Ema lubas, et homme ostame.

Kui me järgmisel õhtul kodus olime, tulid meie koju kakskümmend inimest mustas riietuses ja nad ütlesid, et tahavad mu kehalise kasvatuse asju. Noh, me siis andsime neile.

Pärast tuli jääaeg ja et sooja saada, pidin need selga panema, aga need said mustaks ja pidid pessu minemas. Ja siis tuli hiigelsuur pörsas, kes sõi riided ära.

Angelika Žumik

Minu mälestus: Hambaarst

Ühel päeval hakkas mul hammas valutama. Ma küll püüdsin seda varjata, sest oli kuulnud kohutavaid õudukaid hambaarstist. Näiteks raamatus olid ühel hambaarstil suured kihvad või siis oli seal kohutavalt kole pilt, kuidas teiste laste väljatõmmatud hambad hammustavad tüki küljest!

Õhtul oli mul nii tugev hambavalu, et pidin selle üles tunnistama. Juba samal õhtul pandi mulle aeg arsti juurde kinni. See pidi toimuma kolme kuu pärast.

Iga päevaga tuli arstikäik lähemale ja seda enam ma hakkasin kartma. Lõpuks oli see käes – hambaarsti kabinet.

Minult küsiti, mida ma söön ja millal ma pesen hambaid. Märkasid, et polegi nii kole ja arstil ei paistnud kihvu ka. Mind pandi istuma tugitoolisarnasesse tooli. Arst tuli suure süstlaga mu hammaste vahele torkima. Väike torgatus ja ma ei tundnud midagi. Hambaarst tõmbas mu haige hamba välja.

Järgmisel päeval sain uhkustada: ma ei karda esimeses klassis hambaarsti, kas pole ime!

Liisa Reinup

Jubejutud ...

Kallis päevik...

14.12.15

Roxy täidab oma päevikut. Ta klõpsab pastaka otsa, kuid midagi head pähe ei tule, millest kirjutada. Järsku kuuleb ta üleval samme. Väljas on juba päris pime. Roxy arvab, et ta kujutab seda endale ette. Roxy kuuleb seda uuesti. Tal viskab kops üle maksa ja ta läheb üles. Ta läheb kolikambri juurest mööda. Järsku kuuleb ta vanemate toast kolistamist. Roxy mõtleb, et see on imelik, sest ta vanemaid pole kodus. Roxy läheb tasakesi vanemate toa poole ja piilub üle ukse. Seal sorib sahtlites üks must kogu. Ta märkab Roxyt ning hakkab tema poole jooksuma. Ta jookseb Roxy pikali. Ta jookseb kolikambri poole. Roxy oigab valust, kuid jookseb talle järele. Kui ta kolikambrisse jõuab, näeb ta vaid liikuvat kardinat. Ta tõmbab kardina eest. Ta ei näe midagi peale õues sajava vihma ning aknalaua.

17.12.15

Roxy on jälle üks kodu, kuna vanemad on tööreisil. On samasugune õhtu nagu siis, kui see imelik kogu siin oli. Kuid nüüd on hakanud sadama lund.

Roxy läheb üles kolikambrisse. Ta vaatab sama kohta, kust kogu oli haihtunud. Ta vaatab maha põrandale. Ja alles nüüd ta märkab, et maas on luuk! Ta hakkab seda lahti tegema, kuid luuk on raske ja tal läheb selle avamisega kaua. Ta saab selle lahti ning vaatab sisse. Seal on vaid raamatud, kuid sealt läheb veel mingi käik edasi. Ta kummardab, et sisse saada. Järsku keegi tõmbab ta sinna sisse. Luuk kukub kinni ja haihtub.

Kui Roxy vanemad koju tulevad ja Roxy tuppä lähevad, on seal ainult tühi mööblita tuba ja päevik keset põrandat. Ema tõstab selle üles ja loeb viimast sissekannet.

„Kallis päevik. Mul on tunne, et varsti juhtub midagi ...“. Viimast sõna on raske lugeda, sest see on väriseva käega kirjutatud.

Hanka Maiste

ÕUDNE TELEKAS

Tiiu pere vaatas telekast õudusfilmi. Filmi peategelased olid teravate küünte, pikkade veriste kihvade ja punaste silmadega kollid. Elukate sabadeks olid maduussid ja nad tahtsid inimesi süüa. Järsku käis pauk ja teleka pilt läks punaseks. Telekas näidatud õudusfilmi kollid hakkasid aeglaselt telekast välja tulema. Tiiu põgenes tuhatnelja, kuid kollid hakkasid Tiiut taga ajama. Tiiu pani end kappi luku taha. Kollid tulid Tiiu tuppä ja üritasid kappi avada. Tiiu kartis kohutavalt, ta lausa nuttis. Lõpuks õnnestus kollidel uks lahti saada. Nad olid valmis Tiiut ära sööma ...

„Tiiu!“ hüüdis ema ja Tiiu ärkas üles.

„Uuh, see oli ainult unenägu,“ mõtles Tiiu.

„Kas ikka oli?“ mõtlesid karvased kollid Tiiu riidekapis.

Tiiu sõi võileiba ja pani teleka käima. Pilt oli punane.

Marta Loo

Jubejutud ...

JUBE JUTT TÜDRUKUST GRETÖST

Üks tüdruk nimega Gretö oli maha jäetud ja kondas mööda metsi ja linnu ringi. Lõpuks leidis ta metsa keskelt ühe mahajäetud maja. Tolle maja nimi oli Lõputu Suvi.

Gretö astus sinna majja sisse ja avastas, et kui maja korda teha, tuleks päris ilus elamine. Nii ta koristaski maja ära. Tal läks selleks ikka päris palju aega.

Kui elamine oli valmis, läks ta turule, et osta natuke mööblit. Muide, tal oli ka koer Joonatan. Gretö ostis turult endale ühe laua, ühe diivani ja ühe vanni ja lasi need metsa sisse toimetada.

Järgmisel hommikul läks ta linna nimega Fiileks. Seal ostis ta endale ka toitu. Sellel samal õhtul istus ta diivanile ja hakkas raamatut lugema.

Korraga kuulis ta tuulekojast kõndimist ja hääli. Gretö hakkas kartma ning puges külmkapi taha. Hetkeks jäi kõik vait. Järgmisel hetkel kuulis ta ohet. Seal oli mingi must kogu, mis liikus tema poole. Siis sai Gretö aru, et see ei olnud keegi muu, kui ta vana sõber narkomaan Kaido.

Gretö hüppas rõõmust püsti ja karjus: „Tore, et sa mulle külla jõudsid tulla! Said vanglast välja? Kui kaua veel ema ja isa vanglas peavad olema?“

Nimelt Gretö isa ja ema olid vägagi kriminaalse taustaga. Ema oli karistatud kolmeteistkümne mõrva eest ja isa dopingu valmistamise ning terrorismi pärast.

Saara Mette Kõva

Ruudud

Tehases sündis üks valge paber. Ta pandi paberipakki ja keegi ostis ta ära. Ta oli paki kõige alumine leht, nii et ta võeti välja alles siis, kui kõik teised paberid olid juba võetud.

Ta pandi piinakambrisse (printerisse) ja tema peale trükiti. Tema nimi ei olnud enam paberileht, tema nimi oli nüüd: ANSAMBLI METSATÖLL MUUSIK LAURI ÕUNAPUU: OLEME KAOTANUD VÕIME MÜÜTILISELT MÕELDA.

Siis tuli üks laps ja leidis paberi. See laps lõi tema sisse paar ruutu ja värvis ääred ära. Siis oli AMMLÖ:OKVMM väga õnnelik.

Iiris-Marie Ümarik

Naljaküsimused ja – vastused

Mitu jalga on koeral?
Mitte ühtegi, aga tal on neli käppa.

Mitu jalga on lepatriinul?
Neli, ülejäänud on käed.

Miks apelsin nutab?
Sest ta käis sibulaga kohtingul.

Mida karjus karjus lammastele?
„Jääge vait lambapead!“

Mida ütles üks seen teisele?
„Kohtume nurga peal.“

Mida ütles üks kellaseier teisele?
„Kohtume tunni aja pärast.“

Miks pani õpetaja märkusele märkuse?
Sest ta sai märkuse.

Mitu ust on sinu koolimajas?
Täpselt nii palju kui selle ehitajad plaanisid.

Miks said jänesed bussis trahvi?
Sest nad sõitsid jäneest.

Küsimused-vastused koostasid *Iiris-Marie Ümarik ja Helerin Vaik*

Raamatukoguhoidja vastab

*Esitasime mõned küsimused Lastekirjanduse Keskuse raamatukoguhoidjatele **Kajale** ja **Tiinale**.*

- **Kas raamatukogus käib rohkem tüdrukuid või poisse?**
- Tüdrukuid.
- **Kas raamatukogus on huvitav töötada?**
- Jah.
- **Palju raamatukogus keskmiselt lapsi päeva jooksul käib?**
- 50-100
- **Mida raamatukogus veel peale lugemise teha saab?**
- Meil on perehommikud, ekskursioonid, huviringid, sünnipäevad.
- **Kas raamatukoguhoidjaks peab õppima ka?**
- Jah, ülikoolis. Ja peab tundma kirjandust.
- **Mis raamat on kõige laenutatum sel aastal?**
- „Küttepuu vargad“ Mika Keränen.
- **Mis on kõige paksem raamat siin raamatukogus?**
- Sõnaraamat nimega „Unabridged dictionary“ , „Vanem“ ja „Kapten sinikaru 13 ja ½ elu“
- **Kas raamatukogus käib rohkem täiskasvanuid või lapsi?**
- Lapsi.

Küsisid Miia Maiste ja Liisa Reinup

Intervjuu: Lastekirjanduse Keskuse maja ajalugu

Helerin Vaik ja Reelika Urm uurisid Krista Ruuse käest Lastekirjanduse Keskuse maja ja ajaloo kohta.

Miks on lastekirjanduse keskuse sümbol Nukits?

Mäletate seda lugu „Nukitsamees“? Nukitas ei osanud ju lugeda ega kirjutada. Ja siis tulid lapsed Iti ja Kusti, kes õpetasid talle lugemist ja kirjutamist. Ja lugemine on ju väga vajalik ja pärast läks Nukits kooli. Meil sümboliseerib Nukits tarka last.

Kuidas sattus Lastekirjanduse Keskus siia majja vanalinnas?

Alguses me olime pikalt ühe maja keldiruumides. Aga seal oli hästi vähe ruume ja me arvasime, et kesklinn on parem asukoht. Ja siis meile pakuti Kadriorgu ühte maja, Poska tänaval, ja siis pakuti seda maja, kus me praegu oleme. Ja üks see oligi unistuse täitumine. Ja me kolisime siia sisse 2007. aastal ja hakkasime remontima. Pööningukorrus oli ilmselt tuvide seas populaarne koht, sest neid oli seal tohutult. Ja põrandal oli umbes 40 cm paksune kiht tuvikakat. Oma ukсед tegime külastajatele lahti 2008. aastal.

Miks on Lastekirjanduse keskus üldse olemas?

Miks on üldse lastekirjandus olemas? Keskus on sellepärast, et seda kirjandust koguda ja säilitada ja kõik kes huvituvad sellest, võivad tulla Lastekirjanduse keskusesse sellega tutvuma. Ja meie kohus on koguda lastekirjandust.

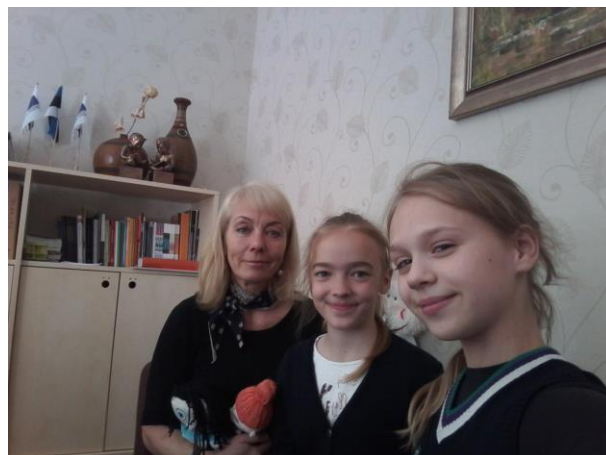
Kuidas te siia tööle sattusite?

Mina tulin tööle 1993. aasta alguses, sest ma olen lastekirjandust õppinud, kui ma ülikoolis käisin. Teen siin personalitööd, erinevaid ülesandeid ja tore on näha rõõmsaid lapsi ja erinevaid inimesi.

Mis siin majas varem oli?

See oli maja vanasti peremaja ja siin elas perekond Koch. Ja sellel tagatrepil käisid ainult teenijad, see oli selline teenijate trepp ...

/Jätkub./

Intervjuu: Vanad raamatud

Küsisime **Tiiu Sulsi** käest Lastekirjanduse Keskuses asuvate vanade raamatute kohta.

Milline on Lastekirjanduse Keskuse kõige vanem raamat?

Kõige vanem raamat siin Lastekirjanduse Keskuses on ilmumisaastaga 1815. Seega on see siis 201 aastat vana ja raamatus pole pilte. Selle nimi on üsna keerukas ja vanaaegse kirjastiiliga. Selle pealkiri on „Luggemisse-Ramat hinge kassuks, maenitsusseks ning Õppetusseks“.

Aga milline on kõige haruldasem?

Haruldased raamatud on vähe säilinud ja mitte kättesaadavad. Siin on kõige haruldasem raamat „Laste elu“. Ja see on sellepärast haruldane, et teda pole mitte kusagil mujal.

Kas siin on ka selliseid raamatuid mida koju kätte ei anta?

Jah on küll. Sellised raamatud on arhiivkogus. Neid võib vaadata, aga koju ei lubata võtta.

Kuidas te siia tööle sattusite?

Mina sattusin siia tööle niimoodi, et käisin neljandas klassis ja siis pidime tegema ühiskondlikult kasulikke tööd. No ja mina sattusin laste raamatukokku ja ma mäletan, et seal oli hästi tore töötaja, raamatukoguhoidja. Ja siis mina ka mõtlesin, et tahaksin suurena raamatukokku tööle tulla. Ja nüüd ma siin olengi 35 aastat töödanud.

Küsisid Helerin Vaik ja Reelika Urm

Intervjuu Piret Mildebergiga

Terve aasta oleme esmaspäeviti kohtunud Lastekirjanduse Keskuse pööningul, mille seintel on vahvad pildid. Esmaspäevad on mõju avaldanud ja lastel on palju küsimusi nende piltide autorile **Piret Mildebergile** ehk **Pirrusele**. *Ott Raudsepp* pani küsimused kirja ja saatsime need kunstnikule.

Kuidas te saite oma joonistamis- ja maalimisstiili kätte?

Stiil tuleb aastatepikkuse töö ja harjutamise ning mõtiskluse - MIS meeldib ja MIKS? - tagajärjel.

Kas olete käinud mõnes kunstikoolis? Kui jah, siis millises?

Olen käinud kahes kunstikoolis - Tallinna 24. Keskkooli (praegune Tallinna Kunstigümnaasium ehk Kopli kunstikool) keskkooli osas (seal oli tarbekunsti kallak st. õppisime kunstiajalugu, joonistamist, maalimist, graafikat, aga ka keraamikat, puit- ja nahkehistööd, tekstiili ja kalligraafiat). Ja veel kuus aastat Eesti Riiklikus Kunstiinstituudis graafika erialal.

Kui vanalt hakkasite joonistama?

Nii palju kui end mäletan, olen alati joonistanud. Esimesed konkreetsed mäletamised on kolme-aastaselt: olin kange kõhuvaluga haiglas ja ainukesed asjad, mida palusin emal endale tuua, olid värvipliatsid ja värvimisraamatud.

Milline on teie lemmikteos enda loomingust?

Raske küsimus! Vist pildid Aino Perviku raamatule Sookoll ja sisalik on armsaimad. Aga loodan, et PÄRIS LEMMIK alles tuleb.

Miks ja kuidas tegite Lastekirjanduse Keskuse pööningule kujunduse?

Umbes kümme aastat tagasi kutsus mind Lastekirjanduse Keskuse räämas pööningule tookordne direktor Anne Rande ja küsis, kas tahaksin aidata teha sellest tolmusest katusealusest mõnusat ja hubast lugemise ja meisterdamise tuba. Et armastan väga salapäraseid pööninguid, olin suure rõõmuga nõus.

Kodu- ja metsaelanikud maalisin seinale gvaššidega segatud seinavärvidega ja suured hampelmannid meisterdasin kõiki oma Kopli kunstikoolis õpitud oskusi abiks võttes - saagides, lihvides, joonistades, õmmeldes, õlitades, liimides, punudes ja sõlmides.

Kas teil oli keegi või miski, mis inspireeris neid seinamaale?

Ja! Seda kõike tegema inspireeris selle maja maskot - Nukits! Tegin pööningule Nukitsamaailma. Kui tähelepanelikult vaatad, märkad, et suur tuba on pooleks: ülemine osa on Metsamoori, Mõhu, Tõlpa ja metsloomade-lindude metsa ala ja alumine osa on Ema ja koduloomade-lindudega kodu, kus kõik Keskuse külalised saavad Itid ja Kustid olla. Nukitsamees, kelle nimi nüüd Ants on, seisab kahe kodu vahel.

Kas teil on isiklikke kogemusi Lastekirjanduse Keskusega?

Isiklikke kogemusi on PALJU!!! Ja ainult häid!!! Alates pööningu maalimisest, jätkudes väga heade raamatuillustratsiooninäituste ja piltide-tekstide autoritega kohtumistega, lõpetades aastalõpupidude uhkete kontsertide ja mõnusa kringlisöömise. Parim kogemus on maja ise!!!! Raamatud, inimesed ja imeilusad toad!!!!

Lapsed pööningul, seintel Pirruse joonistatud loomad.

Lugemiskoerad Lastekirjanduse Keskuses

Katrin Tõnissoniga vestlesid Iris-Marie Ümarik ja Laura-Loviisa Rüütel.

Kes on lugemiskoerad?

Lugemiskoerad on koerad, kelle seltsis on hea harjutada lugemist, kui lapsel on probleeme lugemisoskuse või motivatsiooniga lugeda.

Mida nad teevad?

Nad kuulavad lapsi ja pakuvad seltsi.

Miks nad seda teevad?

Sest nad aitavad lapsi lugemise õppimisel ja harjutamisel lugemisega.

Mis on Lastekirjanduse keskuse lugemiskoerte nimed?

Meil on siin kolm koera. Nende nimed on Foxi, Peku ja Fjodor.

Millise iseloomuga nad on?

Nad on hästi rahulikud, sõbralikud ja püsivad.

Millised nad välja näevad?

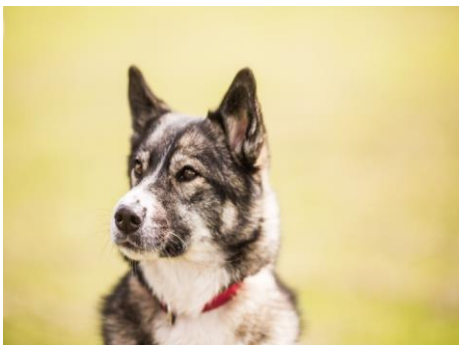
Foxi on valge rinnaesisega, hallikirju ja suur. Peku on must, paks ja suur. Fjodor on karvane, pehme ja valge karvaga. Hästi nунnu.

Milline peaks olema hea lugemiskoer?

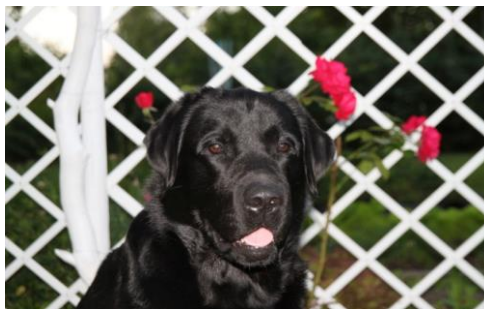
Ta peaks olema rahulik ja pakkuma turvatunnet. Peaks olema usaldust tekitav, alluma käsklustele, olema sõbralik ja püsiv.

Kui vanad on lastekirjanduse keskuse lugemiskoerad?

Nad on kõik umbes viieaastased.

Foxi

Peku

Fjodor

Küsitlus Lastekirjanduse Keskuses

1. Nimi
2. Mida tulite siia tegema?
3. Mis raamatud meeldivad?
4. Mida arvate Lastekirjanduse Keskusest?

1. Kadi, 43 a
2. Tulin raamatuid tagastama
3. Väga paljud meeldivad.
4. Hubane ja tore on siin.

1. Sigrid, 31
2. Raamatuid tagastama
3. Reisikirjad ja romaanid
4. Mulle väga meeldib.

1. Villem, 12 a
2. Tulin intervjuud koostama.
3. „Detektiiv Luuker Leebesurm“
4. See on väga ilus ja siin on mõnus olla.

1. Samsung, 6 a
2. Tuli siia seisma.
3. Digiraamatud.
4. Väga hea koht seismiseks.

Küsitluse viisid läbi Angelika Žumik ja Villem Saar.

Lemmikraamatud Lastekirjanduse Keskuse suurtelt ja väikestelt

Hanka Maiste ja Miia Maiste kogusid majarahvalt lemmikraamatute soovitusi:

1. „Vahvlist südamed“, Maria Parr, Bo Gaustad
2. „Surmav arsenal“, Cassandra Clare
3. „Kass Atticus“, Jennifer Gray, Mark Ecob
4. „Sari õnnetuid lugusid“, Lemony Snicket, Brett Helquisti
5. „Augud“, Louis Sachar
6. „Tüdruk online“, Zoe Sugg
7. „Lotte“, Andrus Kivirähk, Heiki Ernits
8. „Kaks kaaki“, Jory John / Mac Barnett, Kevin Cornell
9. „Kaka ja kevad“, Andrus Kivirähk, Heiki Ernits
10. „Otje“, Annie M.G.Schmidt
11. „Bullerby lapsed“, Astrid Lindgren, Ilon Wikland
12. „Väike tüdruk suures lossis“, Helena Smahelova
13. „Mõru kook“, Eno Raud
14. „Poiss ja kuu“, Raimo Männis
15. „Detektiiv Luuker Leebesurm“, Derek Landy

Kohtumiseni Lastekirjanduse Keskuses!

Horoskoop

Jäär

Sa loed väga palju lühijutte. Su lemmik on see, kus on sõna jäääär.

Sõnn

Sa loed palju teatmekirjandust loomadest. Sama teeb sinu vend jääär.

Kaksikud

Sa loed palju samasuguseid raamatuid. Õigemini sa loed ühte raamatu kogu aeg.

Vähk

Sa loed palju ajalooramatuid. Palju õnne, sa oled täpselt nagu mina!

Lõvi

Viimasel ajal oled hakanud raamatuid katki tegema.

Neitsi

Sa oled väga hea lugeja, aga oled jätnud väga palju kohustuslikku kirjandust lugemata. Nii et mine lugema!

Kaalud

Sa kaalud, kas peaks lugema kaaludest või kaalumisest.

Skorpion

Täna loed suurepäraseid raamatuid. Jama on see, et sa loed neid tagurpidi.

Ambur

Sa loed täna palju raamatuid köögiviljadest, aga hoidu raamatutest, mis räägivad lentsigadest.

Kaljukits

Sa loed palju koomikseid, aga mitte raamatuid. Huvitav, miks sa loed seda ajalehte ...?

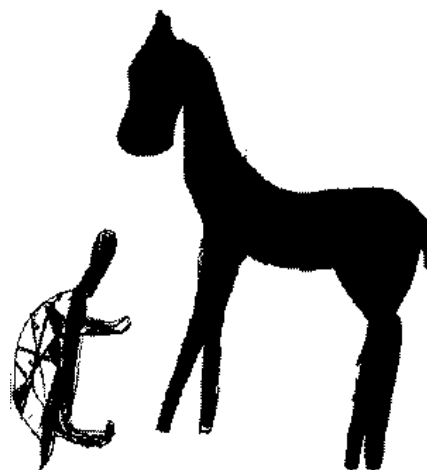
Veevalaja

Homme sa ei taha lugeda raamatuid, ainult kohustuslikku kirjandust. Eksju?

Kalad

Sa loed homme raamatuid, mis tunduvad sulle imelikud. Ainult need raamatud tunnuvad normaalsed, mis räägivad imelikest inimestest.

Koostasid: Liisa Reinup ja Ott Raudsepp

KIRJUTA pildi põhjal jutt!

MÄNG: Etüüd

Mängujuht ütleb, kes on kaptenid.
Kaptenid valivad oma tiimi mängijad.

Mängujuht ütleb sõna, mille järgi kõik
rühmad teevad oma etenduse.

Lõbusat mängimist!

Ülesanded ja mängud koostasid Saara Skolimowski, Saara Mette Kõva ja Marta Loo